

Opdagelsesrejsen

NVA
– et øjeblik på Jorden

Skoleklasse i Mali, Vestafrika

Forsidefoto: Zen bueskytte, Japan

NU

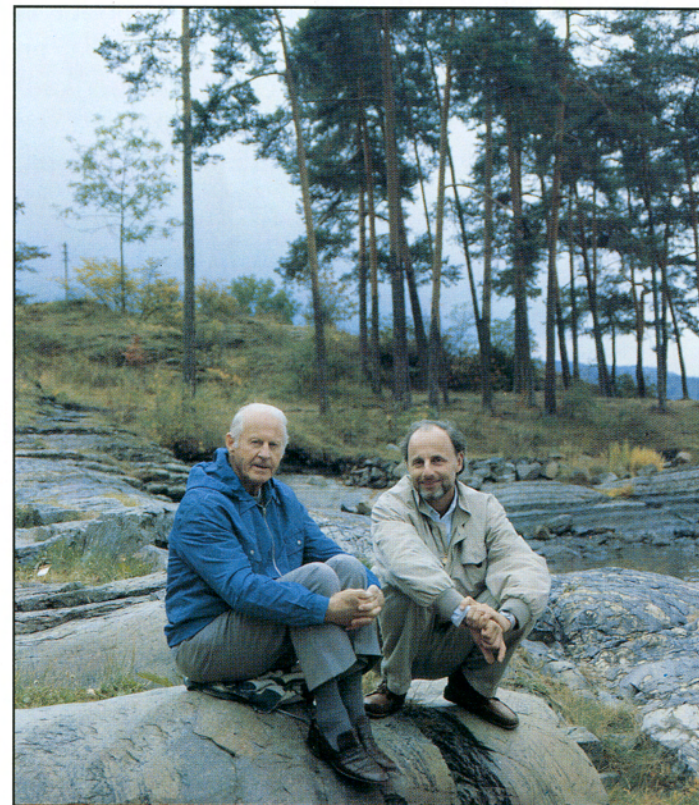
– et øjeblik på Jorden

Da astronauten Edgar Mitchell så Jorden første gang fra rummet, ændrede det hans liv totalt. Han fortæller i filmen:

“Da jeg var i rummet var den største oplevelse at se denne lille planet fra den afstand, omtrent på størrelse med en tennisbold, i en armlængdes afstand foran mig. En overvældende smuk blå og hvid planet, med alle kontinenterne og oceanerne nedenunder. I det øjeblik indså jeg – på en måde der ikke var rationel og som jeg ikke forstod, – at vi alle er en helhed, at jeg var en del af den galakse og af det univers.

Det var et øjeblik hvor jeg forstod at universet var intelligent, at det ikke bare var tilfældigt... at alt i universet er forbundet. Jeg forstod at vores videnskabelige beskrivelser var ufuldstændige, og også at vores religiøse verdensbilleder måske var begrænsede og behæftet med fejl. Det forstærkede mit behov for indsigt – at forstå hvem vi er, hvor vi kommer fra og hvor vi er på vej hen.”

Det er dette perspektiv som filmen handler om – at kunne se ens eget liv i en større sammenhæng, og at fornemme det globale aspekt i vores aktiviteter.

Peter Engberg med Thor Heyerdahl

Filmen præsenterer kalejdoskopiske glimt af vidt forskellige mennesker, både kendte og ukendte, i meget forskellige kulturer. Vi stiller bl.a. flg. spørgsmål:

**Hvad er det vigtigste i dit liv?
Er græsset grønnere på den anden side?
Har du en drøm i dit liv?**

Udover astronauten Edgar Mitchell møder vi bl.a. en medicinmand i Mali, Vestafrika, en talsmand for USA's indianere overfor den amerikanske regering og FN, en tibetaner i Himalaya, en dansk mekaniker, en forretningsmand i Hongkong, Maya-indianere i Mexico, en Zen bueskytte, en danserinde i Japan samt den danske musiker Peter Bastian, som også har komponeret og indspillet filmens musik.

En anden af de medvirkende, eventyreren Thor Heyerdahl siger i filmen bl.a.:

“Hvis jeg skulle give noget jeg selv mener er at godt råd til den generation der vokser op i dag, så ville jeg sige: Følg ikke blindt i vores fodspor. Min generation, og især generationen før, har regnet med, at alt det, som fjerner os længere fra naturen, det er fremskridt. I må begynde at finde ud af: **Hvad er det virkelige fremskridt?**

Ikke alt, som forandrer omgivelserne og os selv er fremskridt. I må forsøge at finde ud af, hvad er det bedste i civilisationen, som vi må beholde. For vi kan ikke gå helt tilbage til naturen, det er umuligt.

Både på Nigerfloden, Mali

Men hvis vi ødelægger naturen, så er vi færdige på denne planet, og der er ikke mere liv i hele dette solsystem.

Jeg tror, der findes ligeså mange paradiser på denne Jord som der findes mennesker, for jeg tror, at hvert enkelt menneske går og bærer på paradiset inden i sig. Det er dér, man kan finde det, for det nytter ikke at forsøge at købe billet til paradiset.”

LIVET SOM LÆREPROCES

Tim Gallwey, forfatter til bl.a. “The Inner Game of Tennis” (som er verdens mest solgte bog om sport), siger i filmen: “Det begyndte med, at jeg opdagede en naturlig måde at lære på. Man kan lære en sport som tennis på ca. 1/10 af den tid man normalt bruger med en masse tekniske instruktioner. Ved at være opmærksom på den naturlige læreproces, og at samarbejde med den, lærer man

meget hurtigere, det er sjovere, og det kan bruges på mange andre områder. Så kunsten er at ændre den ramme, som begivenhederne i vores liv ses i, så ændres adfærden helt naturligt, og virkelig indlæring kan finde sted.”

Tim Gallwey har igen og igen demonstreret i praksis hvordan en person med tillid til sin egen læreevne kan lære selv meget komplicerede færdigheder langt hurtigere end den, der mekanisk gentager instruktioner inde i hovedet og hele tiden tænker på hvordan ser jeg ud, hvad vil de andre tænke osv. Når man overfører dette til ens liv som helhed, tegner der sig helt nye muligheder. Desuden kan det at se ens liv som en læreproces gøre selv vanskelige situationer til værdifulde oplevelser, der gør én stærkere og mere rustet til at kunne identificere en lignende situation hurtigere i fremtiden, og tage en anden kurs igennem den.

Tim Gallwey siger videre: “Det at kunne lære, eller **at lære at lære**, er det vigtigste for mennesker i en verden hvor alting forandrer sig så hurtigt. Hvilken- somhelst ting vi lærer vil blive forældet, men at lære at lære vil aldrig blive forældet.

Vi lever i en tid, hvor flere og flere ser nødvendig heden af at kunne se det globale perspektiv klarere end hidtil. Dette, kombineret med de nuværende og kommende folkevandringer fra syd til nord og fra øst til vest, skaber et behov for at kunne se ens egen rolle i denne verden mere klart. De faktiske begivenheder i verden overgår fantasien.

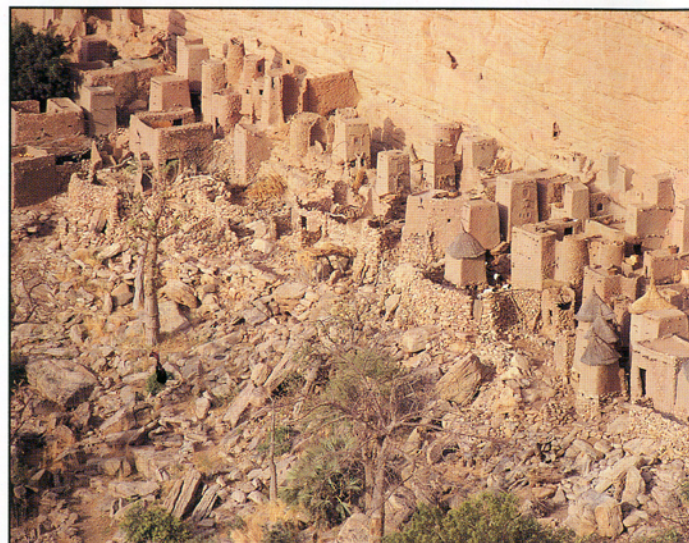
Chichen Itza, Yucatan, Mexico

Golden Gate Bridge, San Fransisco, USA

Polsk bonde

Dogon landsby, Mali, Vestafrika

Mor og barn, Nepal

Peter Bastian, Danmark

Tidligere tilsyneladende klippefaste ideer og systemer bliver rystet oftere og oftere. Mange mennesker leder efter et ståsted, et fundament.

Grænserne mellem fiktion og fakta bliver uklare i medierne. At forsøge at finde en stabil identitet baseret på flygtige begivenheder og situationer skaber mange frustrationer. Lægger vi bare 100 år til dette øjeblik bliver det flygtige tydeligt.

Men midt i alt dette eksisterer det tidløse perspektiv også. Det perspektiv, eller den energi, der skaber solopgange, holder jorden i kredsløb, og som gør at vi kan se, høre, føle og tænke, overhovedet at have en bevidsthed, og at vi kan trække vejret lige nu. I dette øjeblik bevæger vi os f. eks. rundt om solen med 107.000 km i timen.

De fleste af de aktiviteter i din hjerne der gør at du kan læse dette lige nu er uforklarede og ubevidste. Det er utrolig let at tage livet for givet. At kunne opdage og værdsætte bare lidt mere af det, der overhovedet gør vores liv muligt, kan skabe en ny kvalitet og dimension i ens liv.

Vi har muligheder i os som ikke har nogen grænser. Et menneske kan vente et helt liv på det magiske øjeblik.

Det øjeblik er altid tilstede. Men er vi der til at opleve det?

“Jeg tror simpelthen at en del af menneskets selv eller sjæl ikke er underkastet lovene om rum og tid”

C. G. Jung

NU

– et øjeblik på Jorden

EN FILM AF PETER ENGBERG

Med: THOR HEYERDAHL, Ph.d. • EDGAR MITCHELL, astronaut • PETER BASTIAN, komponist

Fotograf: MORTEN BRUUS D.f.f. • Kameraassistent: MICHAEL ROSENLOV D.f.f. • Klip: NIELS PAGH ANDERSEN
Musik: PETER BASTIAN, CHRISTIAN SIEVERT • Speak: NIELS WEYDE • Manuskript & instruktion: PETER ENGBERG

Produceret af Foreningen Casablanca Filmproduktion med støtte fra: Statens Filmcentral; Nordisk Film- og TV Fond; Norsk Film A/S; NRK-TV; Undervisningsministeriets Mediekontor; Apple Computer Europe; Otto Kierulffs Fond; DANIDA og Det Danske Filminstitut. Distribution: SFC.

Filmen er optaget on location i:

Japan • Hongkong • Danmark • Norge • USA • Nepal • Polen • Mexico • Mali, Vestafrika

